



ת"ד 9109/01/21 - מדינת ישראל נגד דוד פרידמן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 9109-01-21 מדינת ישראל נ' פרידמן

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד פרידמן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה לפי תקנה 67א' לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**"), חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**") התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות ונהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודה.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 5.7.20 בשעה 8:20 נהג הנאשם ברכב מסוג הונדה שמספרו 2008517 ברחוב המגיד ממזריטש ביתר עילית, והגיע למעבר חצייה אשר לצדו תמרור 306. במקביל הלך הולך הרגל יודלביץ דוד ברחוב כאשר הוא מחזיק בידיו את בנו הפעוט י.י. והחל לחצות את מעבר החצייה מימין. הנאשם לא האט את רכבו בהתקרבו למעבר החצייה ופגע בהולך הרגל ובבנו.
3. כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות ממשיות להולך הרגל אשר נחתך בסנטרו חתך באורך 3 ס"מ אשר נתפר בחדר המיון, ולבן הפעוט אשר הועף מידי הולך הרגל - נגרם שבר פריאטלי מימין שהתגלה בבדיקת CT.

ראיות ההגנה לעונש:

4. בדיון ביום 14.6.21 מסר עדותו מטעם הנאשם - הולך הרגל הנפגע. על פיו באותו בוקר מיהר בהליכתו ושיער בעת חציית הכביש כי נהג הרכב יעצור לו. הולך הרגל מסר שהנזקים שנגרמו מהתאונה היו פחותים מכפי המתואר באישום, שכן הוא כמעט ולא חש את התפר שנעשה לו, ובאשר לבנו התינוק מסר, כי השבר בגולגולת התאחה מעצמו - כך שלבד מפיקוח בבית החולים למשך מס' שעות לא נעשתה פעולה רפואית נוספת. הולך הרגל ציין שכבר כשעה לאחר ההגעה לבית החולים בנו חזר לתפקד באופן



מלא וכי לא אותרו בעיות נוספות.

5. הולך הרגל ביקש מבית המשפט להקל בעונשו של הנאשם. על פיו, לא הכיר את הנאשם לפני התרחשות האירוע אך התברר לו שהנאשם הינו אדם מוכר בקהילה, גבאי בית כנסת ומסור לקהילתו. עוד ציין שידוע לו שהנאשם אינו בעל אמצעים וכי רישיון הרכב משמש לפרנסתו. הולך הרגל הדגיש כי לא חש בתוצאות משמעותיות מהתרחשות תאונת הדרכים למעט אשפוז קצר למשך מספר שעות בבית החולים ועל כן אינו רואה צורך להחמיר בעונשו של הנאשם, והוא אף ביקש להקל בעונשו ככל הניתן. עוד ציין שכבר באותו הערב הנאשם התקשר אליו לבדוק בשלומו, גילה אנושיות רבה, היה נסער מאוד והביע חרטה -תוך שציין שזו הפעם הראשונה שהדבר קרה לו.

תמצית טיעוני הצדדים:

6. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שהתאונה אירעה באור יום, בשעות הבוקר, ובמעבר חצייה. בהתאם להוראות הפסיקה, בצדו הגבוה של מתחם העונש נמצאים מקרים בהם רמת הרשלנות גבוהה, אז מוטלים על נאשמים עונשי מאסר ופסילה ארוכה. כאשר רף הרשלנות נמוך אזי רף הענישה בצדו הנמוך עומד על פסילה שנעה בין מספר חודשים ועד למספר שנים לצד צו שירות לתועלת הציבור.

7. בהתייחס לערכים המוגנים ציינה המאשימה כי הנאשם פגע במעשיו בביטחון הציבור ושלומו. המקרה יכול היה להסתיים, בנקל, בתוצאות חמורות בהרבה. על פיה, המסמכים הרפואיים של הולך הרגל ובנו מעידים על חבלה חמורה כאשר הולך הרגל עצמו נזקק לאבחון פה ולסת ולתינוק נגרם שבר בגולגולת. עפ"י הפסיקה, כאשר בגין תאונה נגרמות חבלות ממשיות נדרש בית המשפט להטיל על הנאשם ענישה מחמירה שתהלוך את חומרת הפציעות. בבחינת מקרים מתאימים ניתן לראות שבתי המשפט גזרו עונשי מאסר בפועל או מאסר שירוצה בעבודות שירות, או לחלופין - במקרה בו להולכת הרגל הייתה אחריות תורמת לקרות התאונה, הוטל עונש של פסילה ל-3 חודשים, פסילה מותנית וקנס בסך 1,800 ₪ (רע"פ 7195/15 מיכאל טשסלי נ' מדינת ישראל (נבו) 29.10.2015).

8. המאשימה ציינה כי נוכח מתחמי הענישה שהותו בפסיקה, ולאור עדותו של הולך הרגל על הפגיעה הנמוכה, עמדתה הינה למאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ופסילה למשך 12 חודשים, שהם בתחתית המתחם, לצד פסילה מותנית, מאסר מותנה וקנס.

9. הסנגור ציין בטיעונו כי הנאשם הינו נשוי ואב ל-3 ילדים כבן 62 מפרנס עיקרי של משפחתו. הנאשם נטל אחריות והודה בעבירות כבר מתחילת ההליך ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. לטענת הסנגור, הנאשם לא נסע במהירות גבוהה אלא במהירות של כ-20 קמ"ש, ומיד לאחר שפגע בהולך הרגל ובנו, ניגש לסייע להם. לנאשם רישום נקי לחלוטין וותק נהיגה ארוך מאז שנת 1984. הוסף, כי מאז האירוע לא עבר הנאשם עבירות נוספות. צוין, כי הנאשם נהג מאז ומתמיד באופן זהיר, כפי שמשתקף מעברו התעבורתי, וכך עשה גם במקרה זה. התאונה קרתה משום שהנאשם איבד ריכוז, הביט שמאלה למשך שבריר שנייה, אז התרחשה התאונה.

10. הסנגור ביקש להתחשב בעמדת הולך הרגל אשר העיד שהנאשם פנה אליו מיידית בניסיון לפייסו, ועל הבעת הצער והחרטה שהביע בפניו. הנאשם חש חרטה מלאה על המעשים והפיק מהם את הלקחים



הנדרשים.

11. באשר לנזק שנגרם טען הסנגור שדווקא הפגיעות הקלות שנגרמו מלמדות על כך שהנאשם נסע באיטיות טרם פגע בהולך הרגל ובנו.

12. עוד טען שבבחינת מקרים דומים עולה שהעונשים המוטלים הינם פסילה שנעה בין 3-9 חודשים ובמקרה דנן ישנו מקום לחרוג לקולא ממתחם זה נוכח עברו הנקי של הנאשם, נטילת האחריות, היות הנאשם מפרנס עיקרי ועוד. הסנגור ביקש שיוטלו על הנאשם 2 חודשי פסילה, של"צ למשך 30-50 שעות, קנס כספי נמוך ופיצוי לנפגע בסך 2,500 ₪.

13. בתום הדברים ציין הנאשם שהוא מצר מאוד על שאירע. שהוא חש "מצפון", וכי הוא שמח שלכל הפחות הנזק שנגרם לא היה חמור. הוא ציין שתמיד נהג בזהירות אך מאז האירוע הוא נוהג בזהירות יתרה וביקש מבית המשפט להתחשב בכך.

מתחם העונש ההולם:

14. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. במקרה דנן, פגע הנאשם בביטחון הולכי הדרך, בבריאותם ובערכים המוגנים של שמירה על שלטון החוק והחובה לציית לחוקי התנועה.

16. בע"פ 2247/10 **שלום ימיני נגד מדינת ישראל** (נבו, 12.1.2011) נקבע כי:

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם... מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי התנהגות על הכביש".

17. וראו גם רע"פ 2564-12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** (נבו, 24.6.2012) בו נקבע כי הענישה במקרים דומים, מטעמי מדיניות, צריכה להיות בענישה מאחורי סורג ובריה כדי להשיג את האפקט ההרתעתי הנדרש שסייע במיגור תופעת תאונות הדרכים החבלניות.

18. בבחינת מקרים דומים לצורך קביעת העונש מצאתי שבמקרים בהם הנאשם לא נטל אחריות או שהיה בעל רקע תעבורתי עשיר או במקרים בהם חומרת הפגיעות הייתה גבוהה ביותר, או כאשר רמת הרשלנות הוכחה כגבוהה, מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות, ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה מ-12 חודשים ועד ל-5 שנות פסילה, לצד ענישה מותנית, קנס ופיצוי.



ראו: רע"פ 3616/13 רמו רז נ' **מדינת ישראל** (נבו 04.06.2013), רע"פ 3062/15 **רחמים עמרני נ' מדינת ישראל** (נבו 05.05.2015), רע"פ 678/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 31.05.2018), רע"פ 4944/14 **חיים פינקס נ' מדינת ישראל** (נבו 16.07.2014), עפ"ת (ב"ש) 43613-07-16 **אהרון ירי טויוזר נ' מדינת ישראל** (נבו 10.10.2016).

19. מאידך, במקרים בהם נטל הנאשם אחריות, או כאשר המדובר בעבירה ראשונה, או כאשר עולות נסיבות מקלות, או כאשר להולך הרגל היה אשם תורם, או במקרים בהם עלו מחדלי תביעה (כגון שיהוי, אי הגשת תסקיר ועוד) נעו העונשים החל מפסילת המינימום הקבועה בפקודה ועד ל-12 חודשי פסילה, וזאת לצד צו של"צ ו/או מאסר מותנה קנס ופיצוי.

ראו: רע"פ 905/13 **יצחק חייק נ' מדינת ישראל** (נבו 11.02.2013), רע"פ 7195/15 **מיכאל טשסלי נ' מדינת ישראל** (נבו 29.10.2015) הנז', עפ"ת (חי') 30937-01-13 **לילי מץ נ' מדינת ישראל** (נבו 03.05.2013), עפ"ת (חי') 24314-01-15 **מדינת ישראל נ' גיא זגדון** (נבו 19.02.2015), עפ"ת 369/12 (לוד) **יאמין נ' מדינת ישראל** (19.5.2013), עפ"ת (חי') 29663-12-16 **מירב פרץ נ' מדינת ישראל** (נבו 06.03.2017), עפ"ת (חי') 10633-11-14 **דוד מאור נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז חיפה** (נבו 28.01.2015), עפ"ת (מרכז) 8813-07-11 **משה עזון נ' מדינת ישראל** (נבו 24.10.2011) שאושר בביהמ"ש העליון,

20. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתייחס לכך שהנאשם הודה בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לעוברי דרך עם התקרבו למעבר החצייה, וכי בשל היסח דעת גרם לכך שהולך הרגל ובנו הפעוט נפגעו חבלות ממשיות. מצד שני יש לקחת בחשבון את דבריו של הולך הרגל, לכך שמיהר, התקדם במהירות אל עבר מעבר החצייה ולא בדק באופן מספק האם הנאשם הבחין בו. בנסיבות אלו, ניתן להניח שהנאשם אכן הגיע למעבר החצייה בנסיעה שאיננה מהירה.

21. בשים לב לאמור, מתחם העונש ההולם בגין האירוע הינו החל מפסילת המינימום ועד לפסילה למשך 12 חודשים, לצד, ענישה מותנית, פיצוי וקנס.

העונש המתאים לנאשם:

22. הנאשם נטל אחריות מלאה לביצוע המעשים כבר בשלב הראשון להליך ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. המדובר באדם מבוגר יחסית, כבן 62, מפרנס עיקרי של משפחתו, שפנה להולך הרגל לאחר האירוע וביקש את סליחתו, וכן טיפל בו מיד לאחר התרחשות התאונה.

23. הבאתי בחשבון את עמדת הולך הרגל לכך שביקש שלא להחמיר בעונשו של הנאשם, וכן את תיאורו בדבר אופן התנהגותו באירוע, ומידת הפגיעה בו ובבנו בעקבות האירוע. כפי שציינתי לעיל, גם הנאשם עצמו הביע את חרטתו המלאה בפני הולך הרגל, סייע לו וביקש את סליחתו עוד באותו היום.

24. לנאשם וותק נהיגה ארוך מאוד וגילינו התעבורתי נקי לחלוטין. לקחתי בחשבון גם כן את נסיבותיו האישיות כפי שתוארו על ידי בא כוחו.



25. בשים לב לשיקולים אלו ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה בניכוי פסילה מנהלית למשך 45 יום. הרישיון יופקד לא יאוחר מיום 1.11.2021.
- ב. שירות לתועלת הציבור בהיקף 60 שעות בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן לאישור בית המשפט בתוך 60 יום. ניתן ליצור קשר הנאשם בטלפון: 054-8451256 או באמצעות הסנגור בטלפון: 054-8030840 פקס: 0774448644
- ג. פסילה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ד. מאסר למשך 2 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלה.
- ה. פיצוי על סך 1500 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.11.2021.
- ו. קנס בסך 1000 ₪ אשר ישולם עד ליום 3.10.2021.
- ז. התחייבות על סך 3,000 ₪ שלא יעבור במשך 2 שנים מהיום על אחת מהעבירות בהן הורשע.

26. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובא כוחו.